

5. august 2016

Kære råd,

jeres mail er indkopieret med blå tekst herunder, og mine svar står med sort tekst. Alle slides fra videoen som jeg henviser til herunder, kan findes på <http://www.martinus-webcenter.dk/files/download/lovene/2016-06-slides-in-grid-praesentation.pdf>

Kære Ingrid

Som svar på din mail af 18. juli 2016.

Indledningsvis skal vi oplyse dig, at rådets administration af både tidligere fonde og nuværende fond altid er foregået ud fra grundige og protokollerede overvejelser, hvor der er taget nøje hensyn til Martinus' ønsker og gældende lovgivning.

Det indebærer, at 3 af underskriverne på denne mail skal forlade rådet senest 13. august 2016, nemlig Per Jan Neergaard, Trine Müller og Jacob Kølle.

Ingen beslutninger er overladt til tilfældigheder eller til eksterne eksperter alene, selvom rådet naturligvis har rådspurgt sig hos advokater, revisorer o.l. omkring diverse væsentlige problemstillinger. Dette gælder naturligvis også i forbindelse med udfærdigelse af vedtægter for den nyligt fusionerede fond.

I har sikkert gjort jer umage, men fordi I lukker øjnene for den indsendte dokumentation, når I slet ikke ind til sagens kerne, nemlig at tage stilling til den uretmæssige oprettelse af det såkaldt "geniale to-fonds-fundament" i 1996 og det faktum, at

en erhvervsdrivende fond godt kan være almennyttig.

og at der findes mange almennyttige, erhvervsdrivende fonde i Danmark. Martinus fond var *netop* både erhvervsdrivende og almennyttig fra 1991 til 1996. 1991-fundatsen var fuldt lovlig og havde kun de nødvendige, lovlige rettelser. Hvis Lex-advokaten havde fået 1991-fundatsen tilsendt, ville hun kunne have undgået den *fejl* at oprette en *ikke-almennyttig* fond i Martinus' navn.

Det er derfor uvidenhed, som er problemet.

Så hele denne besvarelse føles lidt omsonst, men jeg laver den alligevel for - endnu engang - at bede jer *forholde jer til kendsgemningerne*. Det er dét, Martinus siger, at vi skal gøre.

Hvis jeg gør jer uret her, og I kan *fremvise skriftlig dokumentation på*, at I *forstås* har søgt Erhvervsstyrelsen om lov til at følge stifters vilje og lade den fusionerede fond få ordet "*almennyttig*" tilbage, ligesom den var det i 1991, vil jeg meget gerne undskylde min misforståelse offentligt. Men hvorfor skulle Erhvervsstyrelsen dog *afvise* en ansøgning om at følge "stifters vilje" ?

Vi skal videre oplyse dig, at vi anser dine offentlige aktiviteter, herunder dit foredrag "*Tilbage til 1982-lovene*", som utidig indblanding i Martinus Instituts (MI) anliggender, idet forholdene omkring vedtægterne for *Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut* er en sag mellem fondens bestyrelse og fondsmyndighederne. Tredjepart kan meddele sig til MI og evt. påklage forhold overfor fondsmyndighederne, som I har gjort. Fondsmyndighederne medtager relevante klagepunkter i sit tilsyn af fonden og vil herefter påse, at der om nødvendigt ændres i vedtægter eller tages andre skridt.

Vi er enige med dig i din udtalelse: "*at styrelserne ikke har pligt til at reagere på min henvendelse, eftersom jeg ikke er "part i sagen"*". Du fortsætter: "*Men de har pligt til at reagere på følgende 4 former for henvendelse: fra fondens bestyrelse, fra fondens revisor, fra fondens advokat, og hvis de bliver kontaktet af pressen.*" De første tre former for henvendelser er vi enige i, men vi er uenige i din (/din advokats) tolkning af pressebegrebet i denne sammenhæng og betvivler det råd, du oplyser at have modtaget om, "*at gå ud på de sociale medier, det vil sige YouTube og Facebook*" for at få "*Erhvervsstyrelsen til at kigge på sagen.*" Dette er ude af proportioner, og det er efter vores opfattelse tilstrækkeligt, at du iflg. den normale procedure indsender dokumentation til fondsmyndighederne, som "*ikke er til at komme udenom*", som din advokat også har anbefalet dig. Vi ser – i bedste fald – din tilgang som en misforståelse og mener ikke, at dine offentlige aktiviteter vil gøre nogen forskel for fondsmyndighedernes tilsynsproces. Det eneste, disse aktiviteter vil medføre, er skade på enkeltpersoner og Martinus' Sag.

I betragtning af hvor mange af Sagens venner, der nu følger med i dette, - f.eks. over 1100 på Facebook - og hvordan *uvidenheden* dag for dag fjernes, synes jeg, at det råd, som advokaten har givet mig, har været godt.

I fortæller mig, at jeg "ikke er part i sagen". Vi er alle part i Martinus' Sag, og derfor kan I være forsikret om, at jeg nøje har overvejet, at jeg tjener Martinus' Sag bedst ved at hjælpe ham med at få vedtægterne i Instituttets FMÅI-fond bragt i overensstemmelse med hans 1982-love.

Du skriver, at du for fjerde gang "rækker hånden frem" for at få rettet vores fejl.

En udveksling af synspunkter på et personligt møde - hvilket jeg har anmodet jer om siden den 5. marts (og i mails 15. april, 15. juni, 23. juni, 14. juli og 31. juli) - kunne netop have betydet, at vores synspunkter kunne have nærmet sig hinanden. Det er uforståeligt, at I har valgt at springe dette led over i vores dialog. Se den samlede korrespondancen nederst i <http://www.martinus-webcenter.dk/files/download/lovene/2016-06-dokumenter-ingrid-praesentation.pdf>

En sådan retorik kan vi genkende fra de sagsøgte i ophavsretssagen og deres støtter, og det er ikke en tilgang til dialog, som vi kan opfatte som en udstrakt hånd. Bag "den udstrakte hånd" oplever vi derimod en forudindtaget, devaluerende opfattelse af rådet og MI. Du mener, at vi ikke gør vores arbejde ordentligt, at vi ikke sætter os ordentligt ind i Martinus' ønsker og tidligere beslutninger, og at du(/I) bedre end os ved, hvordan MIs arbejde skal forvaltes, men samtidig virker det ikke som om, du har sat dig ind i substansen af rådets og MIs opgaver endsige fondsloven. Vi har således vurderet, at et møde ikke vil føre noget konstruktivt med sig, og vi får da også kun med dit foredrag bekræftet, at vi ser meget forskelligt på tingene.

Det er skuffende, at I vælger at betragte min anmodning om at mødes som "retorik", for jeg er *meget* bekymret over hvad der er sket, og jeg bliver først tryk igen på *værkets vegne*, når lovene er blevet rettet tilbage i overensstemmelse med Martinus' ønsker. 1982-lovene er rådets "fundament", det er dem, som rådet skal bruge til at "vogte" Martinus værk med. Jeg vil derfor opfordre til, *at vi ikke blander den verserende retssag ind i dette.*

Hvis vi havde vi talt sammen, kunne denne offentliggørelse være undgået. Årsagen til at jeg lavede videopræsentationen var i første omgang at forklare kendsgemningerne på en lettere forståelig måde, siden I åbenbart ikke kunne forstå den tilsendte dokumentation (fra 21. januar 2016 og frem). At advokaten anbefalede at lægge den ud på Youtube, kom først ind i billedet bagefter.

Vi bemærker i øvrigt, at Martinus bevidst aldrig har skabt rammer for et eksternt og formelt samarbejde vedr. rådets ansvar. Det er således bevidst, at der ikke er en generalforsamling eller lignende demokratisk repræsentation. Martinus' hensigt var at undgå nytteløse uoverensstemmelser og bevare beslutningskompetencen suverænt hos rådet, som han mente, ville besidde tilstrækkelige forudsætninger for at træffe tilfredsstillende beslutninger. Vi vil desuden gerne understrege, at vi ikke kan tage ansvaret for, at du vælger at offentliggøre dit materiale, fordi vi ikke ønsker at mødes med dig.

Dette er *ikke* i overensstemmelse med sandheden, Martinus åbnede netop op for *dialog og samarbejde* mellem rådet og Sagens venner, hvilket bl.a. ses af følgende kommentar i lovene fra 1982 § 5:

“I de førte drøftelser har Martinus utrætteligt påpeget og fremhævet, at i Instituttets ledelse bør ingen på nogen som helst måde føle sig selv som *overordnet* og andre som *underordnet*. - Og ingen i Instituttets arbejde bør føle sig selv som *underordnet* og Instituttets ledelse som *overordnet* - i den almindelige betydning af disse ord.”

Jeg har stor *respekt* for den arbejdsindsats, I yder, og ville allerhelst ikke forstyrre jer. Bemærk venligst at jeg aldrig før har blandet mig i rådets arbejde. Tværtimod havde jeg førhen en *umådelig stor* respekt for rådet, og den ved jeg vil komme tilbage, når det nye råd får rettet lovene tilbage til stifters vilje. Mit beskedne bidrag til Martinussagen har været at lave musikalsk underholdning på Klint og spille fløjte til mindedage. Selvom jeg ikke spiller mere, håber jeg på at de dage vil komme igen, når denne trængselstid i Martinussagen er overstået.

Men Sagen står over venskab, og når I - utilsigtet - ikke følger Martinus bestemmelser føler jeg, at det er det *min pligt* at påtale dette og bringe det frem i lyset. Der er kommet nogle usandheder ind i Sagen omkring den uretmæssige oprettelse af Finn Bentzens såkaldt “geniale To-fonds-fundament. De usandheder skal vi have belyst, så de ikke kan skade Sagen mere, og vi alle kan blive gode venner igen.

I dit fremsendte indlæg om MIs fonde på YouTube offentliggør du en række urigtige og nedgørende påstande, herunder at rådet og navngivne enkeltpersoner handler ulovligt. De vedtægtsændringer (2014), som du påstår er ulovlige, er alle nøje afstemt efter lovgivningen og i øvrigt efter praktisk nødvendighed i forhold til Martinus’ Sags bedste.

I bedes venligst konkretisere påstanden om de “urigtige og nedgørende påstande”. Kendsgernerne viser det modsatte. Studer venligst de 63 slides til videoen

<http://www.martinus-webcenter.dk/files/download/lovene/2016-06-slides-in-grid-praesentation.pdf> og den dokumentation I har fået tilsendt samt dokumentationen bag de slides der vises:

<http://www.martinus-webcenter.dk/files/download/lovene/2016-06-dokumentation-ingrid-praesentation.pdf>

Og I bedes venligst konkretisere, når I skriver, at de "påståede" ulovlige vedtægtsændringer i skema A: "alle er nøje afstemt efter lovgivningen og i øvrigt efter praktisk nødvendighed i forhold til Martinus' Sags bedste".
<http://www.martinus-webcenter.dk/files/download/lovene/sammenligningskema-a-mellem-vedt%C3%A6gter-fra-1982-og-2014-.xlsx>

Tror du ikke, at du bringer dig selv i konflikt med almindelig god tone, endsige med hvad Martinus skriver om human og kærlig væremåde, når du på et spekulativt og uretmæssigt grundlag offentligt udtaler dig nedgørende om navngivne enkeltindividers eller gruppers kompetencer, evner og moral og derved i øvrigt skaber uretmæssig uro blandt de interesserede?

I bedes venligst konkretisere, hvad I mener med, at at jeg udtaler mig "på et spekulativt og uretmæssigt grundlag". Jeg tilstræber at oplyse ud fra Martinus 4. leveregel : Vær absolut sand og ærlig i alle livets forhold. Min præsentation er derfor underbygget skriftligt hele vejen igennem, men jeg vil gerne modtage *skriftlig dokumentation*, som kan tilbagevise den dokumentation jeg har fundet frem.

Idet vi henviser til vores tidligere besvarelse samt den aktindsigt I har modtaget, er fusionen i Fonden godkendt af fondsmyndighederne, hvorfor vedtægterne er i overensstemmelse både med fondsloven og stifters vilje, og som nævnt er fondsmyndighederne særdeles restriktive i den henseende.

Dokumentationen påviser det modsatte. Det er derfor ikke sandt og ærligt, hvad I skriver her, "at vedtægterne er i overensstemmelse med stifters vilje". Det var fuldt forståeligt, at I ikke handlede, mens I intet vidste. Nu, hvor I er blevet informeret og har fået det hele forærende på et sølvfad, handler I i det som i juristsproget hedder "ond tro". Se venligst videoen igen. Den er lavet, så I kan studere dokumentationen ved at standse hvert slide.

Det er derfor misvisende, når du i et åbent brev skriver, at I har: "*gennemgået den aktindsigt, som Styrelserne har givet os, og fundet ud af hvorfor vi er endt med ulovlige love*" (vi formoder, at du mener *Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut's* vedtægter)

I det hele ser vi dit materiale som udtryk for en – i bedste fald – misforstået opfattelse af omstændighederne og vilkårene for MIs arbejde. Du(/I) går tilsyneladende ud fra, at intet må ændres efter Martinus' bortgang, og benytter dette fejlagtige udgangspunkt til at kritisere rådet og MI offentligt – selv når de foretagne ændringer er nødvendiggjort ved dansk lov.

Det, som jeg opfordrer jer til at gøre er, at tage stilling til den uretmæssige oprettelse af det såkaldt "geniale to-fonds-fundament" i 1996, som har ført til, at Martinus Institut i 20 år har haft ulovlige love, og - utilsigtet - har

medvirket til at overtræde dansk fondslovgivning, fordi fejlene - igen utilsigtet - er flyttet med over i 2014 lovene.

Det mener jeg ikke, at vi kan være bekendt over for Martinus og hans værk, hvilket I giver mig ret i længere nede hvor I skriver:

“Martinus selv var meget omhyggelig med, at hans institut overholdt den gældende lovgivning.”

Stifters vilje har ikke været fulgt hverken i Idealfonden, Aktivitetsfonden eller FMÅI-2014.

“Der står i oprettelsesdokumentet, både i § 2 og i § 3, at det skal være en almennyttig fond. Så når der ikke står ordet almennyttig i 2014-fonden, så skal den ifølge den danske fondslov, laves om”

Derfor mener jeg, at vi skal have 1982-lovene tilbage, opdateret til 2016-lovgivningen. Det vil kun indebære nogle få, ubetydelige ændringer. Erfaringerne med f.eks 2014 §6, Stk 3 har overbevist mig om, at Martinus havde gennemtænkt sit 7-mands-råd (dvs. 5 rådsmedlemmer og 2 suppleanter) meget nøje. Jeg mener, at Sagen hermed har høstet den erfaring, at Martinus havde helt ret i, at disse paragraffer kun måtte rettes, når det var *“tvingende nødvendigt”*.

Alle har gjort deres bedste og er selvfølgelig tilgivet på forhånd. Vi bør takke dem, som på denne måde berigede os med ny viden om, hvordan vi skal passe på lovene fremover.

Jeg ser frem til en uddybning på martinus.dk af det, I skriver om, at “de foretagne ændringer er nødvendiggjort ved dansk lov.” Jeg ser også frem til at I uddyber, hvorfor det var *tvingende nødvendigt* at ændre på Martinus love, specielt med hensyn til § 5 “ledelse”!

I overensstemmelse med Martinus’ klare anvisninger står der ordret i 1982: § **9 Lovændringer:**

Stk. 2 Efter Martinus ønske må der ikke foretages nogen ændring af institutionens principielle formål og struktur, således som disse er beskrevet i §§ 2,3, 4, 9, og 10.

Her er det stærkere end tidligere fastslået, at der ikke i fremtiden må ændres på *Instituttets principielle formål og struktur*.

Det må ventes, at man i fremtiden i så høj grad som overhovedet muligt vil respektere det *udtrykkelige ønske*, Martinus her har fremsat, om ikke at ændre på de virkelig afgørende paragraffer.

Og det må ventes, at man kun ændrer på de øvrige bestemmelser, når omstændighederne gør det tvingende nødvendigt.

På baggrund af § 9 ser jeg også frem til en uddybning af, hvad det er for en *dansk lov / krav fra myndighederne og SKAT*, der har nødvendiggjort "det geniale To-fonds-fundament" i 1996.

Vi kan oplyse dig, at Martinus selv var meget omhyggelig med, at hans institut overholdt den gældende lovgivning.

Vi vil i det følgende kort kommentere dine (/jeres) hovedpåstande, som vi finder dem opsummeret i dokumentet "*Værd at vide om ændringerne i Martinus' love fra 1982*" på martinus-webcenter.dk.

1. Vedr. "Institutionen har skiftet "ansigt" udadtil"

1.1) Almennyttighed

I skriver i jeres tekst følgende: "*Martinus Åndsvidenskabelige Institut er ikke mere en almennyttige institution, men en forretningsdrivende "fond", og følgende kommentar fra 1982 er udeladt: "»Almennyttig« betyder, at Instituttet ikke på nogen måde skal samle økonomisk gevinst til sig selv eller andre.*"

Vi bemærker følgende:

For det første udelader I at nævne den sidste del af den ikke medtagne kommentar til § 2 (1982), nemlig: "*Alle de midler, der er til rådighed, skal anvendes til dets egentlige formål udelukkende til gavn for almenheden.*" Dvs. gaver, arv og bidrag samt de midler, der indtjenes som overskud på bl.a. bøger, Kosmos, kursusaktiviteter mv. Den sidste del af kommentaren er en klar tilkendegivelse om, at der forekommer økonomisk gevinst i MIs drift – den må bare ikke hobes op og skal entydigt anvendes til fondens formål, som er almennyttige. Ved kun at oplyse om kommentarens første del vildleder I læseren til at tro, at rådet/MI søger at skjule, at det samler "*økonomisk gevinst til sig selv eller andre*".

- 1) Så længe ordet "almennyttig" ikke forekommer i 2014-loven falder jeres argumentation til jorden, for stifters vilje er ikke fulgt.

[For det andet](#) undlader I den væsentlige oplysning, at kommentarerne til lovene ikke er en del af vedtægterne. Som det oplyses i lovenes indledende kommentar: *"De ændrede love er her aftrykt i fuld udstrækning – i indramning. De er desuden forsynet med en række kommentarer, som Instituttets råd har udarbejdet på grundlag af de førte drøftelser."* Sådanne kommentarer hører ikke til i vedtægterne men i en separat kommentar, en vejledning, et bilag e.l. Rådet har derfor valgt at udelade kommentarerne fra 2014-fundatsen og til gengæld vedlægge de kommenterede 1982-love som bilag til denne, jf. § 10 (2014).

2) Se venligst videoen, minuttal 1.22.30 - 1.24.40 med slides nr. 56, hvor jeg gør rede for, at 1982-lovene er vedhæftet i §10, til trods for at disse love og deres kommentarer er uforenelige med de nye love. Der står i 2014-love §10, at "Fonden er for sine aktiviteter forpligtet til at fortolke disse vedtægter i overensstemmelse med" 1982-lovene. Hvordan skal dette kunne lade sig gøre, når de to sæt vedtægter på afgørende punkter strider imod hinanden? Det er glædeligt, at man dog har vedhæftet 1982-lovene, men det faktum, at Lex-advokat Lene Diemer ikke åbnede dem og derved opdagede, at fonden skulle være almennyttig, er næsten ikke til at forstå.

A-4 arket "Værd at vide om ændringerne" fremstår tydeligt som et koncentrat af ændringerne, så der var ikke plads til at forklare forskellen på love og kommentarer. I bedes uddybe, hvorfor I synes at det er så vigtigt at sondre mellem de to former for bestemmelser. For selvom de kun er kommentarer til lovene er de også vigtige og skal efterleves.

[For det tredje](#) undlader I at oplyse, at reglerne for selvejende almennyttige institutioner har ændret sig siden 1982, og at MIs vedtægtsbestemte formål om publicering og undervisning og det hertil hørende nuværende aktivitetsniveau har medført, at Erhvervsstyrelsen i 2013 har meddelt, at Martinus Idealfond er erhvervsdrivende, at der ikke er tale om begrænset erhvervsdrift efter lov om erhvervsdrivende fonde, samt at fonden skal registreres hos Erhvervsstyrelsen. Vi bemærker her, at oplysning, nyudgivelser, oversættelse og publikation på andre sprog medfører omfattende omkostninger, ligesom genudgivelserne på dansk med MIs kvalitetssikring er særdeles omkostningstung. (Der er naturligvis mange frivillige kræfter involveret i disse projekter, men den frivillige arbejdskraft rækker ikke til at gennemføre dem.) Jf. i øvrigt nedenfor.

3) Her vil jeg blot gentage, at **en erhvervsdrivende fond godt kan være almennyttig**, og at Martinus tydelig skrev i 1982-lovene, at Institutionen selvfølgelig skulle have egen indtjening. Det betyder i dag, at Institutionen efter det danske to-strengs-system befinder sig i kategorien

”erhvervsdrivende”. Så her er vi helt enige, som det også ses af:

1982-§ 4 Oprettelse og kapitalforhold

Stk. 4 De nødvendige midler til institutionens virksomhed tilvejebringes ved egen indtjening og ved ubetingede gaver og bidrag.

For det fjerde undlader I at oplyse, at *Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut* er godkendt af Skat som værende en almennyttig forening, fond mv. efter LL § 8 A, stk. 2.”(Dette betyder *Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut* fra skattemyndighedernes side betragtes akkurat lige så almennyttig som den tidligere Martinus Idealfond.)

4) Igen må jeg fastholde, at så længe ordet ”almennyttig” ikke forekommer i 2014-loven falder jeres argumentation til jorden, for stifters vilje er ikke fulgt.

Konklusion:

Med de manglende oplysninger vildledes læseren til at tro, at vi har manipuleret *Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut's* vedtægter, så MI nu kan og vil blive drevet ud fra ”forretningsprincippet” (og skaffe personlig gevinst). Herved antyder I, at vi underminerer MIs moralske grundlag og således går imod Martinus’ ønsker. Men det er forkert. *Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut* skal være en erhvervsdrivende fond, hvis den både skal opfylde sine almennyttige formål og dansk lov (jf. ovenfor), hvilket I også selv kan se ud fra jeres aktindsigt, jf. Nedenfor.

5) Jeg har netop på videoen forsøgt at påvise, at der er tale om *uvidenhed* og ikke manipulation. Jeg synes, at det er synd for Lex-advokat Lene Diemer, at hun ikke fik 1991-fundatsen stillet til rådighed, så hun kunne nå at opdage, at fonden skulle fremstå som værende *almennyttig*. Hvis nogen har manipuleret, var det en lidt for smart revisor, som havde *alt for meget* at skulle have sagt.

1.2) ”Vedtægterne skal laves om”

Du udtaler dig misvisende, når du i dit åbne brev skriver: ”når ordet *”almennyttig”* ikke forekommer i lovene fra 2014, så skal de - uden skygge af tvivl - laves om.”

Vi bemærker følgende:

For det første undlader du at oplyse, at det er fondsmyndighederne og ikke MI, der har krævet, at *Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut* skal være en erhvervsdrivende fond. Dette fremgår klart af de dokumenter, I har fået aktindsigt i, f.eks. brevet fra Erhvervsstyrelsen af 25. januar 2013.

6) I taler helt forbi her, for vi er jo fuldstændig enige:-) se venligst hvor megen umage jeg gør mig for at forklare netop det, I skriver, nemlig at "det er fondsmyndighederne og ikke MI, der har krævet, at *Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut* skal være en erhvervsdrivende fond". I kan se det på f.eks. minuttal 19.05 -20.10 eller slide nr 14 og 22

[For det andet](#) undlader du at oplyse, at fondsmyndighedernes krav skyldes, at MIs erhvervsaktiviteter, herunder MIs salg af bøger og *Kosmos* samt kursusaktiviteter, udgør en væsentlig del af indtægterne i forhold til andre ikke-erhvervsmæssige indtægter (rente, gaver og arv), jf. Ovenfor.

7) Igen - vi er fuldstændig enige. Se igen f.eks. minuttal 19.05 -20.10 eller slide nr 14 og 22 og flere andre steder på videoen.

[For det tredje](#) undlader du at oplyse, at fondsmyndighedernes krav kun kan ændres med en ændret lovgivning.

8) Jeg gør netop rede for den historiske udvikling og hvor svært det var for Martinusfonden, fordi fondslovgivningen udviklede sig hen over hovedet på rådet i årene 1983-2004. se minuttal 34.50-39.15 og slide nr. 24.

[For det fjerde](#) undlader du at oplyse, at når MI befinder sig i denne situation og ikke kan følge andre juridiske organisationsmodeller, overfor hvilke ovennævnte krav ikke rejstes, så skyldes det, at Martinus kategorisk afviste, at MI skulle være en forening, en højskole, et religiøst samfund e.l.

9) Der er ingen grund til, at Martinus' fond skulle "følge andre juridiske organisationsmodeller", så derfor er jeg slet ikke gået ind på den tankegang.

[For det femte](#) undlader du at oplyse, at ovennævnte aktiviteter (bogsalg, *Kosmos*, kursusaktiviteter mv.) følger Martinus' ønsker, og at MI iflg. sine vedtægter (både nye og gamle) er forpligtet til at opretholde disse aktiviteter, samt at dette kun er lovligt (iflg. skattelovgivningen), når de udføres som erhvervsaktiviteter (udbydes til salg som forbrugsgoder og serviceydelser).

10) Igen er vi helt enige, jeg påpeger igen og igen at der ikke er noget galt i at være erhvervsdrivende. Martinussagens udfordring ligger i at benytte "Det guddommelige forretningsprincip". Se minuttal 32.10 - 35.00, slide nr. 22 og 23.

[For det sjette](#) undlader du at oplyse, at *Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut* således iflg. nugældende fondslov ikke kan være en almennyttig fond, dvs. en ikke-erhvervsdrivende fond, jf. Ovenfor.

11) Kære råd, I må gerne åbne øjnene, for det er jo dét, som er sagens kerne, og som I åbenbart ikke vil acceptere, fordi I stadig ligger under for den trossætning, som dannede sig under Finn-Bentzen-æraen. Den prøver jeg på at aflive ved at slå fast gang på gang i videoen, at **en erhvervsdrivende fond godt kan være almennyttig**. Se igen 32.10 - 35.00, slide nr. 22 og 23.

For det syvende undlader du at oplyse, at ordet "fond", iflg. EFL § 5, stk. 1, skal indgå i en erhvervsdrivende fonds navn ("almennyttig" må ikke indgå, iflg. EFL § 5, stk. 3), hvorfor det nuværende navn, *Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut*, er det tætteste, vi kan komme på det oprindelige navn. (Når vi nævner dette, skyldes det de tidligere påstande om, at det er imod Martinus' ønsker, at ordet "fond" skulle indgå i navnet.)

12) Erhvervsstyrelsen har i sit brev til advokaten 6. april (som I modtog i kopi) gjort fint rede for, hvilke paragraffer rådet skal benytte for at få navnet:

"Martinus Institut er en selvejende, almennyttig Institution"

tilbage. Hertil kan vi benytte § 5 i erhvervsfondsloven, hvori der findes en undtagelse for de fonde, som er oprettet inden 1985, hvilket vores fond er.

Erhvervsstyrelsen skriver:

[...] "Erhvervsdrivende fonde skal i deres navn benytte ordet "fond", jf. erhvervsfondslovens § 5, **med mindre** fonden er stiftet før den 1. januar 1985" [...] (min fremhævnings)

Konklusion:

Sammenfattende må vi sige, at I udtaler jer mod bedre vidende, jf. jeres aktindsigt i fondsmyndighedernes afgørelse af 25. januar 2013 sammenholdt med MIs nye og gamle vedtægter om formålet, så læseren fejlagtigt kommer til at tro, at MI har ændret sig til en erhvervsvirksomhed, der drives efter "forretningsprincippet". Din udtalelse er med sine manglende oplysninger således en vildledning vedrørende de faktiske forhold omkring *Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut* og Martinus' ønsker for MIs aktiviteter – ønsker som kun kan indfries, hvis fondens drift, vedtægter og ledelse løbende tilpasses tidens og lovens krav.

Første Konklusion: Vi er i virkeligheden fuldstændig enige :-)
Martinus fond skal være en erhvervsdrivende fond, og jeg håber også, at I nu er enige med mig i, at den godt kan være almennyttig?

2. Vedr. "Formålsparagraffen er ændret – direkte imod Martinus' ønske"

2.1 Udeladelse af kommentarer

Det oplyses i jeres tekst, at kommentaren til § 3 fra 1982 er udeladt. Det er korrekt. Samtlige kommentarer til lovene fra 1982 er udeladt.

Vi bemærker følgende:

For det første undlader I igen at oplyse, at kommentarerne ikke hører hjemme i vedtægterne, jf. Ovenfor.

13) Ved gennemgangen af den "oversete" 1991-fundats forklarer jeg *netop*, at det er OK at fjerne kommentarerne, og at denne fond var en fuldt lovlig almennyttig fond. Se minuttal 19.00 - 20.10, slide nr. 14. Men set i bagklogskabens lys viste det sig at være *en dårlig ide*, for blot 3 år senere havde rådet åbenbart *glemt, hvad der stod i kommentarerne* og skrev under på udkastet til de to 1996-fonde. (28. oktober 1994). Derfor mener jeg, at det vil være bedst for rådet og Martinussagen at få oprettelsesdokumentet tilbage i videst mulige omfang, blot opdateret til 2016-lovgivning.

For det andet undlader I at oplyse, at kommentarerne slet ikke indgår i det, der iflg. § 9 (1982) ikke må ændres. I § 9 tales der udelukkende om ændringer af lovene (det indrammede), jf. ovenfor om den indledende kommentar til lovene.

14) Det er *netop dét, som fremgår af*, at 1991-fundatsen var fuldt lovlig. Det både skriver og fortæller jeg på videoen. Se igen minuttal 19.00 - 20.10, slide nr. 14

For det tredje undlader I at oplyse, at lovene er vedlagt som bilag til 2014-vedtægterne, jf. Ovenfor.

15) Se venligst videoen, minuttal 1.22.30 - 1.24.40 med slides nr. 56, hvor jeg gør rede for, at 1982-lovene er vedhæftet i § 10 til trods for at disse love og deres kommentarer er uforenelige med de nye love. Ikke alt kunne få plads på dette A-4 ark.

Konklusion:

I udtaler jer mod bedre vidende, og med de manglende oplysninger vildledes læseren til at tro, at vi ændrer i noget, "vi ikke må", men det er åbenlyst forkert, når den rette baggrund medtages.

Anden konklusion:

Videoen vildleder ikke, men påviser med *skriftlig dokumentation*, at rådet er kommet til at ændre noget, som ikke måtte ændres. Alle har gjort deres bedste og er tilgivet på forhånd. Nu gælder det om at fjerne uvidenheden, lære af det, der er sket, og igen få en sand og ærlig Martinussag.

2.2 Udeladelse af ordet "udelukkende"

I skriver: *Formålsparagraffen, § 3 - 1982, må ifølge vedtægternes § 9 aldrig ændres, men rådet har ændret den alligevel. Den lød oprindeligt: "I hele sin virksomhed og med alle de midler, der står til dens rådighed, skal institutionen udelukkende tjene følgende almennyttige formål: [...]"*. Rådet har iflg. jeres tekst ændret vedtægten ved at slette ordet "udelukkende".

Vi bemærker følgende:

For det første undlader I at oplyse, at ordlyden i § 9, stk. 2 (1982) er: *"Efter Martinus ønske må der ikke foretages nogen ændring af institutionens principielle formål og struktur, således som de er beskrevet i §§ 2, 3, 4, 9 og 10."* [Vores understregning]. I går ukritisk ud fra, at der ikke må ændres i *ordlyden*, men det siger § 9, stk. 2 jo intet om. Den siger blot, at der ikke må ændres i *"Institutionens principielle formål og struktur"*.

16) Hele den oprindelige § 3 med alle kommentarer bliver vist i starten af videoen. Se minuttal 13.45 - 19.00, slide 12 og 13. Enhver må gøre op med sig selv, om (var det mon Finn Bentzens ide?) cafeteriadrift og verdensfred skal stå foran det enestående formål fra 1982 om, at Instituttet **udelukkende** skulle bevare Martinus værk og oversætte og oplyse om det :-). Derfor er jeg ikke gået ind på fortolkning af udtrykket "principiel formål og struktur". Jeg er overbevist om, at de fremtidige rådsmedlemmer - på baggrund af hvad der er sket - nok skal få formålsparagraffen fra 1982, § 3 Stk 1, tilbage på plads.

For det andet undlader I at oplyse, at der netop ikke er ændret i *"Institutionens principielle formål og struktur"* ved udeladelse af ordet "udelukkende", idet 2014-vedtægternes § 5, stk. 3 siger, at *Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut's* formål er: *"I hele sin virksomhed og med alle de midler, der står til dens rådighed, skal Fonden tjene det formål at bevare Martinus samlede værker uændret, som de foreligger fra hans side, oplyse om Martinus' værker, og gøre disse værker tilgængelige for interesserede, herunder ved publicering, salg, oversættelse og undervisning i betryggende form og ved uddelinger og tilskud til disse aktiviteter."* [Vores

understregning]. *"I hele sin virksomhed og med alle de midler, der står til dens rådighed"* betyder netop *"udelukkende"*.

17). Martinus gentog sig selv mange gange i formålsparagraffen. Det kender vi og holder af, så hvorfor fjernede I ordet "udelukkende"?

Det blev I nødt til for at få plads til erhvervsvirksomhed og verdensfred, som I åbenbart syntes var vigtigere. Derfor flyttede I det gamle hovedformål ned fra sin enestående position som § 3, Stk 1 (1982) ned til den degraderede position som § 5, Stk 3 (2014), som den har i dag. Jeg mener ikke, at I vil få medhold blandt Sagens venner i, at dette ikke opfattes som en degradering, når de bliver klar over, at det er sket.

Igen siger jeg på videoen: det var ikke ondt ment - tværtimod - det skete bare i kølvandet på de to ulovlige fundatser fra 1996, ***som er årsagen til næsten alle de fejl, som er i 2014-fonden***. Der er ikke nogen "skyldige", alle er tilgivet på forhånd. Disse fejl er uhyre bevidsthedsberigende for Sagen, og vi bør i virkeligheden takke dem, som ved at begå disse "fejl" hjælper os til at forstå, hvor vigtigt oprettelsesdokumentet er. Se gennemgangen af de vigtigste ændringer på videoen, minuttal 39.15 - 55.45, slide nr. 27 - 40.

Konklusion:

Med jeres forkerte udgangspunkt "at intet må ændres" og jeres manglende analyse af, hvad teksten i vedtægten faktisk siger, vildledes læseren til at tro, at det ikke fortsat er *Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut's* formål *"udelukkende"* at beskæftige sig med det, som også § 3 (1982) foreskrev.

Tredie konklusion:

Videoen påviser, at der gerne må ændres, blot stifters vilje bliver fulgt. Den påviser også, at stifters vilje ikke er fulgt i 2014-lovene. Det bedste ville nok være - på baggrund af det skred, vi så skete i perioden 1991 til 2014 - at få oprettelsesdokumentet, "urteksten" fra 1982 tilbage i videst muligt omfang, men opdateret til 2016-lovgivning.

2.3 Tilføjelse af to stykker til formålsparagraffen

I skriver videre: *"I 2014-lovene har man stik imod ovennævnte bestemmelse tilføjet to stykker til formålsparagraffen, som handler om forretningsmæssige aktiviteter og verdensfreden. Man er derfor blevet nødsaget til at slette ordet "udelukkende". Den oprindelige § 3 om værkets bevarelse er rykket ned på en 3. plads og har derved mistet sin eneret, hvilket har svækket*

dens betydning. Sidst, men ikke mindst, er der til den oprindelige § 3 blevet føjet to sætninger om forretningsdrift.”

Vi bemærker følgende:

For det første er det en misforståelse, at ordet “udelukkende” er slettet for at frakende § 5, stk. 3 (2014) sin “eneret”, jf. Ovenfor.

18) Jeg er glad for at få bekræftet, at det var ikke var med forsæt at ordet “udelukkende” blev fjernet. Men det blev I jo nødt til når I tilføjede to formål ovenover, som I syntes var vigtigere. Det ville derfor være selvmodsigende på tredjepladsen at have et formål, som den udelukkende skulle beskæftige sig med, så derfor blev man nødt til at fjerne det. Igen - der er ingen “skyldige” det skete ligesom bare for rådet...

For det andet undlader I at oplyse, at indførelsen af § 5, stk. 1 (2014) ikke er en ændring af institutionens principielle formål og struktur (§ 5, stk. 3) men blot er en afgrænsning af de nødvendige erhvervmæssige hovedaktiviteter, der skal støtte opnåelse af formålene som beskrevet i § 5, stk. 3 – hovedaktiviteter, der er blevet udført gennem mange år, også mens Martinus var her. Ligeledes ændrer tilføjelsen (til § 5, stk. 3) ikke institutionens principielle formål og struktur. Denne tilføjelse er blot en afgrænsning af aktuelle og fremtidige aktiviteter. (Tilføjelsen lyder: “[...] og ved uddelinger og tilskud til disse aktiviteter. Fonden kan til opnåelse af formålet erhverve fast ejendom og etablere datterselskaber.”)

19) De to tilføjede stykkers formål er i mine øjne *unødvendige* og kan fortolkes ud fra Martinus’ *utrolig rummelige formulering fra 1982*, idet de i virkeligheden bare er en uddybning af de to bisætninger i § 3:

Oplyse om disse værker, og
Gøre disse værker tilgængelige for interesserede, herunder ved publicering, oversættelse og undervisning i betryggende form.

Jeg har derfor *undret mig meget over*, hvorfor rådet har tilføjet disse stykker. Ved at sætte disse to stykker over det oprindelige hovedformål svækker man uvægerligt det oprindelige *almennyttige* formål og gør erhvervsaktiviteterne til en del af “formålet”. Det er i mine øjne vigtigt, at disse aktiviteter har en *underordnet rolle*, som blot *midler* til at opnå det overordnede formål.

Jeg synes desuden, at det er uheldigt, at der i 2014-lovene, § 5, Stk. 1 står:

“De erhvervmæssige aktiviteter er alle nødvendige forlagsaktiviteter, dvs. at udgive tidsskriftet Kosmos og Martinus bøger på forskellige sprog, samt annoncering og oplysning.”

når der i 1982-lovene § 3, Stk 1 er anført at:

“Instituttet skal sørge for *udgivelse* af værkerne - **dog så vidt muligt på fremmede forlags eget initiativ.**” (min fremhævning)

- a) Jeg ser frem til at rådet skriftligt dokumenterer, at disse to stykker var tvingende nødvendige på grund af ny fondslovgivning, og
- b) Jeg ser frem til at I gør rede for, hvem der var med til at formulere § 3 i Idealfonden og Aktivitetsfonden. Vi må have rede på, om det i virkeligheden var Finn Bentzen, som stod bag. Den advokat, som jeg har vist ændringerne i 1996, syntes, at det så så mærkeligt ud, at han spurgte om det kunne være gået til ligesom i “Nordisk Fjer”, hvor bestyrelsen havde skrevet under på sidste side uden at få de andre sider forevist, sådan som man bør. Vi skal have sandheden frem her.
- c) Jeg ser frem til, at rådet gør rede for hvorfor sætningen “*Fonden kan til opnåelse af formålet erhverve fast ejendom og etablere datterselskaber.*” skulle med.

[For det tredje](#) undlader I at oplyse, at indførelsen af § 5, stk. 2 (2014) heller ikke er en ændring af *institutionens principielle formål og struktur* (§ 5, stk. 3) men udelukkende omhandler formålet med [Martinus’ værker](#).

20) På videoen har jeg netop *undgået at komme ind på* fortolkningen af udtrykket “*principielle formål og struktur*”. Jeg er overbevist om, at fremtidige råd - på baggrund af hvor galt det gik i 1996 - vil være *meget omhyggelige med ikke at ændre på formålsparagraffen*, og at de vil bede Erhvervsstyrelsen *om at hjælpe dem med at følge stifters vilje*, så Martinus fond ikke i fremtiden medvirker til at overtræde dansk fondslovgivning.

[For det fjerde](#) giver det ikke mening at sige, at betydningen af den oprindelige § 3 er blevet svækket ved at få tildelt et nyt paragraf- og styknummer. Et juridisk krav gælder 100%, uanset hvor i vedtægterne det er formuleret, og uanset hvor mange andre krav, det er omgivet af.

21) At § 3, Stk 1 har ændret sig til at hedde § 5, Stk 3 *er i sig selv en ændring*, som mange ikke vil kunne acceptere. Det mener jeg de fleste vil give mig ret i. Tallet 3 er ikke det samme som tallet 5, vil du ikke give mig ret i dét, Per Jan Neergaard? :-)

Det er desuden uheldigt, når der på den måde flyttes rundt på paragrafferne, fordi det bliver særdeles vanskeligt for andre at danne sig et overblik over, hvilke ændringer der reelt er foretaget.

Konklusion

Sammenfattende må vi sige, at I udtaler jer mod bedre vidende, og jeres undladelser medfører, at læseren fejlagtigt bliver vildledt af jeres tekst til at tro, at rådet ændrer i MIs formålsparagraffer imod Martinus' ønske. Det, I vel forsøger at få frem, er, at MI er blevet forretningsdrivende fremfor almennyttig, og at dette er i uoverensstemmelse med Martinus' ønsker. Men det er ikke korrekt. Det var Martinus' udtrykkelige ønske, at MI suverænt skal stå for udgivelserne af værket, og at indtægterne ved salg heraf i fremtiden skal kunne dække udgifterne til MIs samtlige aktiviteter og drift, så MI på sigt kan blive uafhængig af gaver, bidrag og arv. MI har hele tiden været "forretningsdrivende" i den forstand, også mens Martinus levede, og overskuddet fra sine "forretningsaktiviteter" har MI hele tiden brugt (og vil altid bruge) til at fremme sine almennyttige formål. Rådet følger i sin administration af MI udelukkende Martinus' ønsker om et økonomisk selvstændigt Institut, der selv kan finansiere sine fundatsbestemte aktiviteter. Realiseringen af denne vision er netop betinget af et passende rimeligt overskud på bog salg m.m. Bemærk f.eks. hvad Martinus skrev i sit Takkebrev, okt. 1980: "*Udgivelsen af bøgerne skulle efterhånden bevirke, at Instituttet økonomisk vil komme til at bære sig selv [...].*" Dette kan i sagens natur kun lade sig gøre, når *Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut* har erhvervsaktiviteter, der rækker langt ud over den grænse, loven afstikker for en almennyttig fond, jf. ovenfor. Derfor er det en uundgåelig konsekvens af Martinus' ønsker, at *Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut* i dag er en erhvervsdrivende fond.

Fjerde konklusion. Vi er igen fuldstændig enige. Martinus' fond skal være en selvejende, almennyttig, erhvervsdrivende Institution, og vores udfordring består i - såvidt det er muligt - at drive den efter "Det guddommelige forretningsprincip" som betyder samme værdi for samme værdi. Se slide nr. 23

3. Vedr. "Rådets sammensætning og antal af medlemmer er ændret direkte imod Martinus' ønske"

3.1 Øvrige ændringer

I skriver: "*Stik imod Martinus' udtrykkelige ønsker er følgende desuden ændret: 1) Man behøver ikke mere at læse to suppleanter op. 2) Rådet kan udpege en direktør. 3) Det er blevet frivilligt at formandsposten skal gå på omgang efter anciennitet. 4) Formandens/næstformandens stemme kan i visse situationer tælle dobbelt og således skabe kunstigt flertal. 5) Gaver skal ikke mere være ubetingede. 6) Følgende kompetence (under § 6) for rådet er udeladt: "I hele sit arbejde er rådet naturligvis forpligtet til at opfylde formålet, som det er beskrevet i § 3. – Det er det, der er meningen med rådet."*

Vi bemærker følgende:

For det første undlader I at oplyse, at I refererer til §§ 5 & 6 (1982), som gerne må ændres.

22) § 5 og 6 (1982) måtte kun ændres, hvis det var "tvingende nødvendigt". Ovennævnte ændringer virker ikke logiske og kan derfor ikke være sande. Jeg ser frem til at rådet på martinus.dk gør rede for hvilke tvingende nødvendige grunde der var til, at nedenstående ændringer blev foretaget:

- a) Hvorfor er det frivilligt at have suppleanter?
- b) Hvorfor har vi en direktør, når Martinus har sagt, at vi ikke skal have en direktør?
- c) Hvorfor har i slettet Martinus bestemmelse om, at formands og næstformandsposten skulle gå på skift?
- d) Hvorfor er I gået bort fra Martinus lighedsprincip ved at bestemme, at næstformanden eller formandens stemme kan tælle dobbelt ved visse afstemninger?
- e) Hvorfor har i "udhulet" Martinus bestemmelse om, at gaver skal gives ubetingede ved at indføre sætningen "*Klausuler på gaver til fonden skal respekteres*", i § 10 (2014)?
- f) Jeg vil opfordre til at følgende kommentar til § 6 (1982) *ikke må slettes* i fremtidige fundatser. Den sætning er essentiel for rådets virke fremover.

"I hele sit arbejde er rådet naturligvis forpligtet til at opfylde formålet, som det er beskrevet i § 3. – Det er det, der er meningen med rådet."

[For det andet](#) undlader I igen den væsentlige oplysning, at kommentarerne til lovene ikke er en del af vedtægterne (vedr. jeres pkt. 1 og 6), jf. Ovenfor.

23) Se igen gennemgangen af 1991 fundatsen, hvor jeg forklarer netop dette. Minuttal 19.00 - 20.10, slide nr. 14.

[For det tredje](#) opfinder I selv problematikken i jeres pkt. 1 og 2. Der står ingen steder i 1982-lovene, at suppleanter skal læres op, eller at der ikke må ansættes en direktør. Vedr. jeres pkt. 1 refererer I formentligt til kommentaren til § 5, stk. 4 (1982), og vi bemærker igen, at I ikke oplyser, at de kommenterede 1982-love er vedlagt som bilag til 2014-vedtægterne.

24) Kommentarerne til lovene er **også vigtige og kan ikke ignoreres. De skal tværtimod efterleves, er det ikke det, som står i 2014-lovene § 10?**

Her kopierer jeg denne uhyre vigtige kommentar ind fra 1982 lovene, sort på hvidt og siger: *Vær "seriøse forskere", gransk i teksten og studér 1982-kommentarerne:*

§ 5 Stk 4 Rådet udpeger to suppleanter, som deltager i rådets møder uden stemmeret. Ved medlemsafgang indgår normalt den først udpegede suppleant som nyt medlem af rådet. Lader rådet den anden indgå, fratræder den først udpegede suppleant samtidig sit hverv som suppleant.

For at sikre at *nye rådsmedlemmer* er indstillet på og indlevet i Instituttets anliggender og i rådets arbejde skal de først deltage som *Suppleanter*.

For det viser sig jo, at det netop er, *fordi rådet har glemt at efterleve kommentaren om at oplære suppleanter*, at det er kommet i den penible situation, som det er i denne sommer. Den 13. august 2016 vil to nye medlemmer blive nødt til at komme ind i rådet *uden oplæring*, for at der kan være 5 stemmeberettigede. Dette beviser med al ønskelig tydelighed, at lovene fra 1982 står i modsætningsforhold til 2014-lovene, og at det er absurd at tro, at det var tilstrækkeligt blot at vedhæfte de gamle love i § 10 (2014). For I har jo tydeligvis *ikke* kigget i dem!

Det er derfor *meget bekymrende*, at I ovenfor skriver: "Der står ingen steder i 1982-lovene, at suppleanter skal læres op". Hvordan kan I få jer selv til at sige det? - spørger jeg og sikkert mange andre af Sagens venner, når de bliver bekendt med det.

Den situation, I er havnet i denne sommer på grund af § 6 Stk 3 i de nye 2014-love, vil nok give anledning til, at I sætter jer grundigt ind i, hvordan Martinus ønskede, at rotationen skulle foregå, så der er sikkerhed for, at ingen uforvarende kommer til at sidde i rådet i mere end 7 år. Strengt taget vil det være logisk, hvis man på martinus.dk kan se, hvornår hvert rådsmedlem har sin "skiftedag", som må være 7 år på dato, efter at han/hun kom ind.

Martinus understregede få måneder før sin død, hvor vigtigt det var, at der var 7 i rådet. Han begrundede det oven i købet med, at 7 er et helligt tal. Han sagde ved et rådsmøde 6. januar 1981:

"Sagen er jo alligevel en fundamental sag, så der må vær eet fast punkt bag den. Det må være solidt. At der er syv – det er jo også det hellige tal. - Det har man jo brugt i mange tilfælde, og det tror jeg også er det helt rigtige. Det ER meget vigtigt med bestyrelsen. Den

HAR en kolossal post. Den skal garantere, at instituttet, at bøgerne og det hele - det går sin gang som det skal."

Det er derfor *af afgørende betydning*, at rådet - på trods af, at den nye § 6 Stk. 3 gør det *frivilligt* at tage suppleanter ind - finder tilbage til Martinus bestemmelse fra 1982 om at være 7 i rådet (5 stemmeberettigede og 2 suppleanter). Rådet *må lære af fejlene* og huske at tage en ny suppleant ind hvert år og rotere på den måde som Martinus bestemte.

Med hensyn til direktør, så viser jeg på videoen, hvad Martinus har sagt om at have en direktør. Se minuttal 55.45 - 57.50, slide 41-42 . Martinus udtalte til et rådsmøde 4. april 1978:

"Der skal jo ikke være en stedfortræder for mig. Men der skal jo være en, der er formand, og det skal så gå rundt. Bestyrelsen skal naturligvis sørge for kontoret og instituttet og dets forpligtigelser. Men vi skal ikke antage en mand, der skal være direktør, - så bliver det helt tåbeligt".

Jeg både skriver og fortæller på videoen at 1982-lovene er vedhæftet i § 10, til trods for at disse love og deres kommentarer er uforenelige med de nye love. Ikke alt kunne få plads på dette A-4 arket "Værd at vide om ændringerne". Se venligst videoen, minuttal 1.22.30 - 1.24.40 med slide nr. 56

For det fjerde giver I forkerte oplysninger i jeres pkt. 5, når I skriver, at "*Gaver skal ikke mere være ubetingede*", idet 2014-vedtægternes § 3, stk. 2 netop siger: "*De nødvendige midler til Fondens virksomhed tilvejebringes fortrinsvis ved egen indtjening og ved ubetingede gaver og/eller bidrag.*" [Vores understregning].

Det i 2014-vedtægternes § 10 formulerede krav, "*Klausuler på gaver til fonden skal respekteres*", indebærer ikke accept af "betingede gaver" men henviser til:

at MI kan indsamle midler til et bestemt formål (f.eks. renovering af MIs tag), og sådanne midler er herefter behæftet med en klausul, der øremærker dem til pågældende formål – en sådan klausul skal MI respektere; samt

at interesserede kan donere ubetingede gaver behæftet med klausuler, som MI skal respektere. (F.eks. hvis MI modtager en fredet ejendom som gave eller arv.)

25) Med hensyn til betingede gaver, så står det i en paragraf, *som ikke måtte ændres*, nemlig 1982 § 4 Stk 4. Af rådsreferaterne fremgår det klart, at det var Martinus magtpåliggende, at der ikke var knyttet betingelser til

gavemidlerne. Dette ses med al ønskelig tydelighed ved historien om Hannemann, som ville betinge sig at hans penge gik til et fond.

Fremtidige mæcener vil kunne "overtale" MI til at indføre en klausul, som er i deres interesse. Derfor er 2014 § 10 et skråplan, en udhuling af Martinus suveræne bestemmelse i 1982 § 4 Stk 4, som ikke måtte ændres. Det nytter ikke, at den er med i 3, stk. 2 (2014). Så oplysningen på "Værd at vide om ændringerne", er i overensstemmelse med sandheden.

Konklusion:

Vi må nok en gang konstatere, at jeres formuleringer, undladelser og forkerte oplysninger medfører, at læseren vildledes af jeres tekst. Vi bemærker, at I ikke forholder jer til de ændringer i fondsloven, der er vedtaget efter 1982, krav som den nye fundats med sin ændrede form netop imødekommer. (Når Institutet vælger at ansætte en daglig leder (direktør), skyldes det et behov for daglig ledelse på MI, så dette bliver mere effektivt i sin overholdelse af formålene. Dette må siges at være i harmoni med Martinus' ønsker, men man kan naturligvis overveje en anden titel end "direktør". Og det er helt almindelig praksis, at rådsmedlemmer har en længere prøveperiode som suppleant, inden de tiltræder formelt.)

Femte konklusion:

Vær venlig at udspecificere, hvad I mener med "jeres undladelser og forkerte oplysninger". Det er alvorlige anklager, I her kommer med. Det må I dokumentere.

I bedes gøre rede for, hvad det er for ændringer i fondsloven, som nødvendiggør den ændrede form i 2014-lovene, og hvad det er for nogle "krav" som skal imødekommes.

Jeg vil gerne sige, at jeg under denne besvarelse har fundet en fejl på videoen. Det drejer sig om ordet "og" i Martinus oprindelige § 3 Stk 1, som jeg fejlagtigt troede, blev tilføjet i 1996 ("Oplyse om disse værker, **og** Gøre disse værker tilgængelige for interesserede" - *min fremhævnin*g).

Jeg er glad for, at I kan se, at titlen "direktør" ikke egner sig på Martinus Institut, og som bemærket ovenfor er det i direkte strid med Martinus' ønsker.

Jeg er specielt glad for, at I oplyser, at "rådsmedlemmer har en længere prøveperiode som suppleant, inden de tiltræder formelt", selv om jeg har svært ved at se, hvordan det skal kunne lade sig gøre, når der nu skal 2 nye medlemmer ind 13. august 2016. Det bliver svært for de nye medlemmer, som rådet ved hjælp af § 6 Stk 3 nu giver muligheden for at komme ind med stemmeret fra dag 2. Jeg vil gerne endnu engang gøre jer opmærksom på, at

den paragraf er *fejlbæftet* af de grunde, jeg forklarede i mit svar den 31. juli.

Martinus' fint formulerede kommentar i 1982-loven, som i virkeligheden indførte en prøvetid på 2 år, er hermed blevet udhulet. Dette bevises af, at Mary McGovern nu har siddet som suppleant i 3 år. - Paragraffen åbner desværre op for, at suppleanterne for fremtiden kan *fortsætte udover* "prøvetiden" på 2 år, og det medfører, at andre rådsmedlemmer vil få kortere eller ingen oplæringstid.

Det var *ikke* det, Martinus bestemte, og Styrelserne vil inden længe finde ud af, at der har været uregelmæssigheder med hensyn til rotationen i rådet.

4. Afslutningsvis vedr. fremtidige vedtægtsændringer

Til orientering skal vi oplyse, at rådet løbende er i dialog både med sin advokat og Erhvervsstyrelsen vedr. fandsretslige spørgsmål, og vi vil naturligvis søge om vedtægtsændringer, hvis det senere skulle vise sig, at de nuværende vedtægter indeholder uhensigtsmæssige eller uklare formuleringer, eller hvis loven ændrer sig.

Vi vil gerne understrege, at vi naturligvis kun ønsker, at *Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut's* vedtægter skal fremstå i harmoni med Martinus' ønsker for sit Institut og med de overordnede linjer i de foregående love og fundatser.

26) Erhvervsstyrelsen har modtaget al den dokumentation, som også er sendt til jer, så det kan kun være et spørgsmål om kort tid, før de kommer med tilsyn. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg skrev i mit svar 31. juli, at det vil være en win-win-situation for alle parter, hvis rådet vil tage initiativet til at få fejlene rettet og få ændret tilbage til stifters vilje.

Styrelserne ville kunne undgå at skulle grave i, hvem der gjorde hvad og hvorfor, alt ville være saare godt og ingen ville behøve at "at tabe ansigt".

Jeg mener derfor, at I skader Martinus' sag ved ikke at ville åbne øjnene for det, som er sket.

5. Nødvendige konsekvenser af dine handlinger

På baggrund af din offentlige fremfærd, som inkluderer, at du mod bedre vidende og imod vores tidligere anmodninger har rundsendt vildledende materiale bl.a. via din MI-studiegruppens mailingliste, ser vi os nødsaget til at afvise din fremtidige deltagelse i studiegrupper under MIs ansvar (i øvrigt helt i overensstemmelse med Martinus' ageren i lignende situationer). MI vil

snarest tilbagebetale dig et eventuelt tilgodehavende for aktiviteter, som du ikke længere kan deltage i.

Vi vil herudover i al venskabelighed bede dig om fremover ikke at komme på Institutet på Mariendalsvej eller på Martinus Center i Klint, hverken til foredrag eller i andre sammenhænge, idet din offentlige mistænkeliggørelse af MI og navngivne enkeltpersoner befinder sig i et åbenlyst modsætningsforhold til ånden i Martinus' Sag.

Vi kan forstå, at du har udført et stort arbejde med at undersøge forholdene omkring MIs fonde, og at dette også er udtryk for din interesse i Sagens bedste. Vi vil desuden gerne slå fast, at vi ikke nærer antipati mod dig personligt, ligesom vi respekterer, at enhver skal have lov til danne sig sin egen opfattelse af rådet, MI og Martinus' Sag.

Når din opfattelse imidlertid medfører, at du uretmæssigt sætter MI og rådet i et dårligt lys, så modarbejder du den institution, som Martinus selv har valgt skal varetage videreførelsen af sin Sag, og dermed skader du den Sag, som du siger, du søger at hjælpe. Vi kan derfor kun se den ene fredelige løsning, at vores veje må skilles.

Vi vil opretholde vores afvisning af dig, indtil du har korrigeret dine misinformationer og offentligt dementeret dine påstande mod MI og enkeltpersoner. Vi står til rådighed, hvis du i den henseende ønsker hjælp.

Afslutningsvist skal vi gøre dig opmærksom på, at vi anser at nærværende brev har offentlig interesse, hvorfor vi snarest vil offentliggøre dette på vores hjemmeside i anonymiseret form.

27) Jeg håber, at det nye råd vil se videoen og forstå sagens alvor, og jeg vil betragte jeres venlige henstilling om ikke at komme til mindedagen på Klint som en tilgivelig "misforståelse" af Martinus' analyser. På samme måde vil jeg fortsat komme i den studiegruppe, som jeg har været med til at starte for mere end 7 år siden. Kun hvis medlemmerne i boggruppen ønsker at jeg skal gå ud, vil jeg føle mig nødsaget til at gøre det.

Når I offentliggør dette brev, så husk også at offentliggøre mit svarbrev.

Jeg vil selvfølgelig gerne være med til at takke Per Jan Neergaard, Trine Müller og Jacob Kølle for endt gerning og mener, at det er meget vigtigt, at også jeg får mulighed for at møde de nye rådsmedlemmer.

Lad os - trods uenigheden - være venner. Lad os betragte uenigheden som den "træningsmark", som fører os allesammen fremad. Vi er jo allesammen venner i Martinus Sag.

Mange venlige hilsner med mange gode ønsker for det nye råd og tak for det store arbejde, som jeg udmærket er klar over at I har gjort og vil gøre fremover for Martinus Sag.

Ingrid Holck
22 85 84 35

Venlig hilsen
Rådet for Martinus Institut

P.S. Tidligere anførte rådet navnene på underskriverne, det vil jeg opfordre til at man går tilbage til. Jo mere transparent og åbent rådet er, des mere vil analyserne kunne trives i Martinus Sag. Lad os være sande og ærlige i alle livets forhold.